

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 18 april 2016

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 48.069//N

Geachte Mevrouw,

In zitting van 15 april 2016 onderzocht de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) uw vraag om advies betreffende een meertalige toeristische brochure (uw e-mail van 14 maart 2016). U stelt de vraag wat de wetgeving voorschrijft met betrekking tot meertalige publieke communicatie voor toeristische doeleinden.

De op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) bevatten slechts één bepaling betreffende de berichten en mededelingen bestemd voor toeristen, namelijk artikel 11, § 3: “de gemeenteraden van de toeristische centra mogen beslissen dat de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn ten minste in drie talen worden gesteld. Binnen acht dagen delen zij de inhoud van hun beraadslagingen mede aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht”.

Op de vraag van een aantal gemeenten naar het verspreiden van meertalige publicaties voor gemeenten bracht de Nederlandse afdeling van de VCT recent op 11 december 2015 volgend advies uit, waarbij aan de tot dan geldende en nogal uiteenlopende adviespraktijk een einde werd gesteld:

“Deze bepaling (artikel 11, § 3 SWT) is een uitzonderingsbepaling op de algemene regel dat berichten bestemd voor het publiek in de streektaal wordt gesteld.

Aan deze mogelijkheid van artikel 11, § 3 SWT, heeft de wetgever een dubbele vormvoorwaarde verbonden: de gemeenteraad moet enerzijds een beslissing nemen dat de berichten die bestemd zijn voor de toeristen tenminste in drie talen (waarmee de drie landstalen Nederlands, Frans en Duits, met voorrang voor de streektaal, worden bedoeld) worden gesteld, anderzijds moet de inhoud van de beslissing binnen de acht dagen aan de VCT worden meegedeeld.

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat de gemeente die tot vermelde beslissing overgaat reeds dient te beschikken over een erkenning als toeristisch centrum. Deze erkenning kan worden verleend door de daartoe bevoegde overheden (vb.: FOD Economie, FOD Werk...). Het komt niet aan de VCT toe een gemeente als toeristisch centrum te erkennen. Zij gaat bij ontvangst van de beraadslaging van de gemeente na of deze wel aantoont dat zij als toeristisch centrum is erkend en derhalve toepassing kan maken van artikel 11, § 3 SWT; In ontkennend geval wijst de VCT de gemeente erop dat deze

voorafgaande erkenning als toeristisch centrum onontbeerlijk is om van de mogelijkheid voorzien in artikel 11, § 3 SWT, gebruik te kunnen maken.”

Evenmin als de VCT een gemeente als toeristisch centrum kan erkennen ten einde meertalige berichten voor toeristen toe te laten, kan zij ook geen provincie of provinciale dienst als toeristisch centrum erkennen en toelating geven om meertalige publicaties op te stellen.

Overigens dient te worden opgemerkt dat de SWT ten aanzien van de provinciale overheden geen gelijkaardige bepaling bevatten als vermeld artikel 11, § 3, voor de gemeenten. Deze laatste bepaling is, zoals gesteld, een uitzonderingsbepaling op de algemene regel en dient derhalve restrictief te worden geïnterpreteerd. Zij is in principe niet vatbaar voor toepassing op andere dan plaatselijke overheden.

Hoogachtend,

De Voorzitter van de Nederlandse afdeling,